

νατολὰς· ὡς τόσον φαίνονται ἐνίοτε ὅτι κινῶνται ἐναντίως ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δύσιν, καὶ ἐνίοτε φαίνονται ὅτι δὲν κινῶνται τελείως εἰς μερικὸν καιρὸν, καὶ ἔτω λέγασιν, ὅτι εἶναι εὐθύδρομοι, εἰσισμοί, παλίνδρομοι. (α)

Εἴρ. Ἀγαπῆσα νὰ μοι διασαφηνίσῃτε αὐτὸ ἰδιαίτερον, διὰ νὰ τὸ καταλάβω καλῆτερον;

Αἴτ. Θέλω παχίσει νὰ τὸ κάμω· ἔσω, Σ, ὁ Ἥλιος (χ. 72) ΑΓΕ ὁ κύκλος τῆς Γῆς, καὶ ΖΗΙ ἓνα μέρος τῆς κύκλου τινὸς ἀνωτέρου Πλανήτου π. χ. τῆς Διὸς· ἔσω ἔτι ΠΡ τὸ τόξον τῆς σφαιρῶματος, ἐν ᾧ βλέπομεν καὶ διορίζομεν τὰς τόπους, καὶ τὰς κινήσεις ὄλων τῶν Πλανητῶν· τῶρα ὑποθέτομεν ὅτι ἡ γωνιώδης κίνησις τῆς Γῆς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν τῆς Διὸς, καὶ ὅτι, εἰς καιρὸν ὁπῆ ἡ Γῆ περιγράφει τὸ τόξον ΕΓΑ, ὁ Ζεὺς περιγράφει μόνον τὸ τόξον ΘΗΖ, τότε εὐκόλον εἶναι νὰ συνειδῇ τινὰς ὅτι, ὅταν ἡ Γῆ εἶναι εἰς τὸ Ε, ὁ Πλανήτης ὁ ὢν εἰς τὸ Θ ὁραθήσεται μεταξύ τῶν ἀπλανῶν ἀξέρων ἐν τῷ Μ, καὶ τότε ἀκόμι ὅταν ἡ Γῆ θέλῃ εἶναι ἐν τῷ Δ. λοιπὸν εἰς ὄλον τὸν χρόνον ὁπῆ ἡ Γῆ ἀπερνᾷ ἀπὸ τὸ Ε εἰς τὸ Δ, ὁ Πλανήτης θέλει φανῆ ὅτι ἴσαται πάντοτε εἰς τὸ σημεῖον Μ, καὶ τότε λέγασιν ὅτι εἶναι εἰσισμὸς πρὸς

(α) „Κατ' εὐθεῖαν προποδισμόν, σφαιρικόν, ὑποποδισμόν, ἢ ὀπιόδρομον.